

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΛΟΓΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

«Γ' ΛΟΥΚΑ»

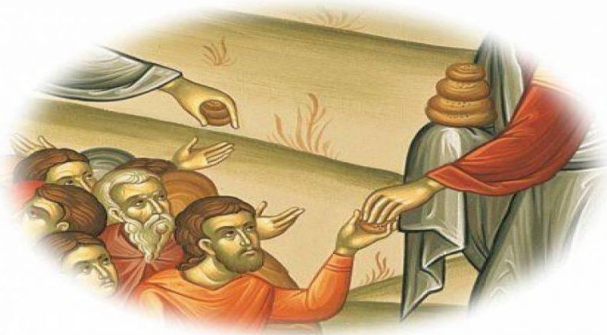
*Πελαγίας οσίας, Πελαγίας της παρθενο-
μάρτυρος, Ταϊσίας της πρώην πόρνης.*

έτος 16^ο Τεύχος 721

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Β' Κορ.9,6-11) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

«Τούτο δε, ο σπείρων, φειδομένως και
θερίσει, και ο σπείρων επ' ευλογίας και θερί-
σει» (Β' Κορ.9,6)

Πρακτικό φαίνεται κατ' αρχήν το θέμα
της ελεημοσύνης, που αναπτύσσει ο Απόστο-
λος Παύλος στο σημερινό αποστολικό ανά-

γνωσμα. Όμως όπως θα δούμε, εκτός από την πρακτικότητα διαθέτει και θε-
ολογικό περιεχόμενο, αφού άλλωστε η Εκκλησία μας δε μπορεί να υπάρχει
θεωρία χωρίς πράξη και πρακτική αρετή στερουμένη τη θεωρητική και δογ-
ματική της κατοχύρωση. Αλλά ας δούμε αναλυτικότερα το τεράστιο θέμα της
ελεημοσύνης. Κάθε παιδί κατά κανόνα μοιάζει στον πατέρα. Μόνο ένα παιδί
δε μοιάζει τον πατέρα του. Ο πατέρας είναι ελεήμων, το παιδί είναι πλεονέ-
κτης και τσιγγούνης. Ποιο παιδί; Ο άνθρωπος. Ποιος πατέρας; Ο Θεός. Ποιο
είναι το πιο χαρακτηριστικό γνώρισμα του Θεού; Είναι η προσφορά. Ο Θεός
προσφέρει συνεχώς τα πάντα. Και όχι μόνο προσφέρει ο Θεός, αλλά και **αυ-**
τοπροσφέρεται. Ο ίδιος ενσαρκώθηκε και κατέβηκε στη γη, για να προσφερ-
θεί.

Ο Απόστολος Παύλος τονίζει πολύ την προσφορά του Θεού, για να μάς
καλέσει κι εμάς σε μια προσφορά. Ας φαντασθούμε για λίγο να έβγαινε

κάποιος πρωθυπουργός με τους ακόλουθους τρεις όρους: Να δώσει όλη την περιουσία του στο λαό, να υπηρετήσει εντελώς δωρεάν και να δεχθεί να καρφωθεί πάνω σε ένα σταυρό. Ρωτάω θα ήθελε κανείς τη θέση του πρωθυπουργού με τέτοιους όρους; Κι όμως αυτό εφάρμοσε ο Θεός. Έγινε νόμος προσφοράς κι αγάπης. Τα έδωσε όλα για τον άνθρωπο. Κατέβηκε στη γη, εργάστηκε το έργο του λαού δωρεάν και καρφώθηκε πάνω στο Σταυρό για τη σωτηρία του λαού. Ένας αγαπά πραγματικά το λαό, ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Γι' αυτό κι έναν εκλέγει ο λαός του Θεού, τον Ιησού Χριστό: **«ος δι' ημάς επώχευσε πλούσιος ων, ίνα ημείς τη εκείνου πτωχεία πλουτίσωμεν»** (Β' Κορ.8,9). Αν, λοιπόν, είμαστε παιδιά του Θεού πατέρα, θα του μοιάζουμε στο ουσιώδες Του γνώρισμα, την **αγάπη**: **«και γαρ ο Θεός αγάπη εστίν»** (Α' Ιωάν.4,8). Αν είμαστε παιδιά του Θεού, θα γίνουμε χριστιανοί της προσφοράς και της ελεημοσύνης, για την οποία ομιλεί ο Παύλος στο αποστολικό ανάγνωσμα. Η προσφορά του Θεού είναι **αυτοπροσφορά**. Η δική μας προσφορά είναι **αντιπροσφορά**. Εκείνος προσφέρει πράγματα δικά του. Εμείς όσα προσφέρουμε δεν είναι δικά μας, είναι δοσμένα από το Θεό. Απλά εμείς τα αντιπροσφέρουμε: **«Τα σα εκ των σων Σοι προσφέρομεν..»** Εύχεται ο ιερέας. Τίποτε, λοιπόν, δεν είναι δικό μας; Τι είχαμε, η ζωή μας, το σώμα μας και η ψυχή μας δικά Του δώρα είναι. Λοιπόν; **« Τι έχεις ό ουκ έλαβες; Τι καυχάσαι ως μη λαβών;»** (Α' Κορ.4,7).

Μάθημα προσφοράς κι ελεημοσύνης μας παραδίδει ο Παύλος, που ο ίδιος είχε προσφέρει κάθε χτύπο της καρδιάς του για το λαό του Θεού. Για περιττά πράγματα ξοδεύουμε πολλά, για την ελεημοσύνη είμαστε τσιγκούνηδες και σφιχτοί. Η σωστή ελεημοσύνη είναι αφειδώλευτη: **« Ο σπείρων φειδομένως, φειδομένως και θερίσει και ο σπείρων επ' ευλογίαις, επ' ευλογίαις και θερίσει»** (Β' Κορ.9,6). Για να καταλάβουμε ο Παύλος προβάλλει το παράδειγμα του σπόρου. Καιρός σποράς είναι το Φθινόπωρο. Καιρός σποράς η παρούσα ζωή, καιρός θερισμού η άλλη ζωή: **« Ο σπείρων φειδομένως, φειδομένως και θερίσει..»** (Β' Κορ.9,6). Ο ιερός Χρυσόστομος συμπληρώνει: «Σπόρο ονόμασε την ελεημοσύνη, για να σκεφτείς αμέσως την αντίδοση. Όταν έρθει καιρός του θερισμού, περισσότερα παίρνεις απ' όσα δίνεις». Τι θα αποδώσει; Ο ένας σπόρος, που πέφτει στη γη και φυτρώνει πολλαπλασιάζεται. Έτσι είναι και η ελεημοσύνη. Ένα δίνεις χίλια παίρνεις. Ας αφήσουμε πίσω μας τη

φιλαργυρία κι ας καταθέσουμε στην τράπεζα της ελεημοσύνης: **και ο σπείρων επ' ευλογίας, επ' ευλογίας και θερίσει»** (Β' Κορ.9,6).

Με αυτά τα θερμά και πειστικά λόγια ο Παύλος προτρέπει τους Κορινθίους να βοηθήσουν τους χριστιανούς των Ιεροσολύμων, οι οποίοι δοκιμάζονται από φοβερό λιμό. Και επειδή όλα τα νοήματα τα αιχμαλωτίζει στην υπακοή του Χριστού (Β' Κορ.1,5), λαμβάνει τώρα αφορμή από μια γεωργική εικόνα και τονίζει στους πιστούς όλων των αιώνων ότι: **«ο σπείρων φειδομένως, φειδομένως και θερίσει»**. Το κεντρικό νόημα είναι, ότι ο καθένας ας δίνει ελεημοσύνη σύμφωνα με την ελεύθερη διάθεση της καρδιάς τους: **«μη εκ λύπης ή εξ ανάγκης, ιλαρόν δότην αγαπά ο Θεός»** (Β' Κορ.6,12). Αδελφοί μου, είναι αυτονόητο ότι το κήρυγμα της ελεημοσύνης υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει πάντοτε μέσα στην Εκκλησία μας. Άλλωστε θα πρέπει να γνωρίζουμε και τούτο. Οποιοδήποτε κοινωνικό ή άλλο σύστημα επικρατήσει, ποτέ δε θα πάψουν να υπάρχουν φτωχοί, δηλαδή αδελφοί του Χριστού! Και τούτο γιατί η φτώχεια είναι ένα μέσο δια του οποίου οι φτωχοί καταρτίζονται στην αρετή, αλλά και οι έχοντες και κατέχοντες, πρέπει να αποδεικνύουν στην πράξη, μέσω της ελεημοσύνης, ότι αγαπούν το Θεό, προσφέροντας και βοηθώντας τους έχοντας ανάγκη εν Χριστώ αδελφούς.

Το πρώτο στοιχείο της αληθινής ελεημοσύνης να είναι αφειδώλευτη, απλόχερη. Το δεύτερο καρδιακή, ό,τι δίνουμε, να το δίνουμε με την καρδιά μας: **«έκαστος καθώς προαιρείται τη καρδιά»** (Β' Κορ.9,7). Ο Θεός διαβάζει εκείνο, που δε διαβάζουν οι άνθρωποι. Διαβάζει τις καρδιές. Διαβάζει την **προαίρεση** του ανθρώπου. Τι είναι **προαίρεση**; Ο πατήρ Ευστράτιος πολλές φορές μας ανέλυσε τον όρο. Είναι πράξη πριν από την πράξη. Όπως πριν κτιστεί ένα σπίτι, γίνεται το σχέδιο, έτσι κι ο άνθρωπος, πριν προβεί σε μια ενέργεια τη σχεδιάζει. Η προαίρεση είναι το πρόπλασμα ενός έργου. Πριν από το **μπορώ** υπάρχει το **θέλω**. Υπάρχουν άνθρωποι, που θέλουν να προσφέρουν, αλλά δε μπορούν, γιατί δεν έχουν. Ο Θεός βλέπει το **θέλω** του ανθρώπου, θέλεις; Έχεις αγαθή **προαίρεση**; Έχεις επιθυμία προσφοράς; Αυτό μετράει για το Θεό. Εκείνο, που σε όλη τη ζωή του χριστιανού και στην υπόθεση της σωτηρίας του ζυγίζει, είναι η **προαίρεση**, η ελεύθερη βούληση για μια αγαθή ενέργεια. Είναι η προσφορά με χαρούμενη **προαίρεση**. Η χαρά! Ένα ακόμη στοιχείο της αληθινής ελεημοσύνης: **«Μη εκ λύπης ή εξ ανάγκης, ιλαρόν γαρ δότην αγαπά ο Θεός»** (Β' Κορ.9,7). Η ελεημοσύνη, αγαπητοί μου,

είναι μια εκούσια προσφορά. Με τη ελεημοσύνη δεν προσφέρει κανείς συρόμενος, εξαναγκαζόμενος. Δεν προσφέρει ακούσια, προσφέρει εκούσια. Η ελεημοσύνη γίνεται με χαρά, με **λαρότητα**, όχι με γογγυσμό και διαλογισμό.

Ο Θεός περισσεύει σε αγάπη. Δε θέλει όμως οι άνθρωποι να έχουν περισσεύματα υλικών αγαθών, θέλει να έχουν τα αναγκαία, να έχουν την **αυτάρκεια**. Δε θα μπορούσε άραγε ο Θεός να μάς κάνει όλους πλούσιους; Ασφαλώς ναι. Κάτι τέτοιο δεν μας συμφέρει. Ο άνθρωπος ζει με τις ευεργεσίες του Θεού, αλλά ο Θεός δεν του δίνει περισσότερα απ' όσα χρειάζεται. Υπάρχουν βέβαια άτομα, που έχουν πολύ περισσότερα από τα αναγκαία, αλλ' όχι ότι τα έδωσε ο Θεός. Τα περισσότερα, όσα ξεφεύγουν από την αυτάρκεια, αποτελούν πλεονεξία και υφαρπαγή ξένων πραγμάτων πέρα από κάθε νόμο πολιτειακό ή ηθικό. Η ελεημοσύνη, λοιπόν, συν τοις άλλοις, μάς οδηγεί και στην **αυτάρκεια**, στο να αρκούμαστε στα αναγκαία: **«ίνα εν παντί πάσαν αυτάρκειαν έχοντες περισσεύσωμεν εις παν έργον αγαθόν»** (Β' Κορ.9,5). Αυτάρκεια στα **υλικά** αγαθά, περίσσειμα στα **πνευματικά**. Αυτό υπόσχεται ο Θεός στα παιδιά Του. Ολιγαρκείς στα υλικά, πλούσιοι στα πνευματικά αγαθά. Εδώ βρίσκεται και η λύση του οικονομικού και κοινωνικού προβλήματος. Όσο η φιλαργυρία και η πλεονεξία μας εξωθούν στο ανικανοποίητο, η λύση του οικονομικού και κοινωνικού προβλήματος θα είναι η αδικία, η κλοπή, η ληστεία, το άγχος, πράγματα που περισσεύουν στις μέρες που ζούμε. Οι περισσότεροι άνθρωποι σήμερα στον τόπο μας ζητούν επιτακτικά αύξηση μισθών και συντάξεων. Δε ζητάνε όμως παράλληλα και αύξηση της αρετής, αύξηση της αγάπης, αύξηση της πίστης. Δε ζητάνε να αυξηθούν **«τα γεννήματα της δικαιοσύνης ημών»** (Ω' Κορ.9,10).

Είναι πολύ δύσκολο μάθημα για τους σύγχρονους χριστιανούς το μάθημα της προσφοράς και της ελεημοσύνης, ιδιαίτερα σήμερα που έχουμε χιλιάδες πλημμυροπαθείς και πυροπαθείς στη Θεσσαλία, στον Έβρο και αλλού, που έχουν καταστραφεί. Πότε θα μάθουμε να δίνουμε; Όλοι θέλουμε να παίρνουμε. Την επίγεια Πατρίδα μας, την Ελλάδα μας, την αποκτήσαμε με αγώνες και προσφορές εθνικών ευεργετών, που έδωσαν και τη ζωή τους γι' αυτή. Την ουράνια πατρίδα μας, τη βασιλεία των ουρανών την αποκτήσαμε, διότι ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, πρόσφερε τη ζωή Του πάνω στο Σταυρό. Χωρίς προσφορά και θυσία τίποτε δε μπορούμε να αποκτήσουμε. **ΑΜΗΝ.**